

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 17Co/36/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3512213724
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 02. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Janáková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2019:3512213724.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v spore žalobcu: Y., a.s., so sídlom F. W., N., IČO: XX XXX XXX, zastúpeného JUDr. A. G. P., advokátkou so sídlom v N., O. 6, proti žalovanej: M. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom U N. XXXX/X, A. 4, T. republika, o zaplatenie X.XXX,XX eur s prísl., o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 14. augusta 2018, č.k. 7C/179/2013-202, takto

rozhodol:

I. Uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutom výroku II. o trovách konania
p o t v r d z u j e .

II. Žalovanej p r i z n á v a voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením súd prvej inštancie výrokom I. konanie zastavil, výrokom II. rozhodol, že žiadna zo strán sporu nemá nárok na náhradu trov konania a výrokom III. upravil prevádzkovateľa platobného systému, Z. A., aby po právoplatnosti uznesenia vrátil žalobcovi súdny poplatok vo výške 135,50 eur. Z odôvodnenia uznesenia vyplýva, že žalobca sa žalobou domáhal od žalovanej zaplatenia sumy 2.264,75 eur s prísl. a náhrady trov konania. Z výpovede žalovanej na pojednávaní dňa 24.07.2018 vyplýva, že uznesením O. zo dňa 13.04.2017, ktorého účinky nastali dňa 13.04.2017 o 11:00 hod., bol zistený úpadok dlžníka (žalovanej) a bolo povolené riešenie úpadku dlžníka oddĺžením. Súd konštatoval, že toto uznesenie O. súdu v A. sa uznáva v Z. republike bez ďalších formalít. V súvislosti s posúdením rozhodného práva vo veci súd dospel k záveru, že rozhodným právom je právo Z. republiky ako členského štátu, v ktorom prebieha súdne konanie. Ďalej súd uviedol, že v danej veci je voči žalovanej uplatňovaná pohľadávka, ktorá vznikla pred kalendárnym mesiacom, v ktorom bol vyhlásený konkurz (apríl 2017). Podľa § 166a ods. 1 písm. a) ZoKR sa jedná o pohľadávku, ktorá môže byť uspokojená len v konkurze. Z uvedeného dôvodu súd podľa § 167e ods. 1 ZoKR s poukazom na nariadenie EP a Rady 2015/848 konanie zastavil. Náhradu trov konania súd žiadnej zo strán sporu nepriznal, nakoľko s ohľadom na dôvod zastavenia konania nie sú dané podmienky pre posudzovanie úspechu vo veci, resp. procesného zavinenia na zastavení konania. V zmysle ust. § 11 ods. 6 písm. b), ods. 8 zákona č. 71/1992 Zb. súd vrátil žalobcovi súdny poplatok zo žaloby, ktorý žalobca zaplatil vo výške 135,50 eur, keď konanie bolo zastavené po tom, ako bol na majetok žalovanej vyhlásený konkurz.

2. Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote prostredníctvom právneho zástupcu odvolanie žalobca, a to vo výroku II. o náhrade trov konania. Uviedol, že konanie bolo zastavené práve z dôvodu na strane žalovanej, a to tým, že O. na podnet samotnej žalovanej dňa 13.04.2017 vydal v tzv. insolvenčnom konaní uznesenie č.k. O. XX L. XXXX/XXXX-A-X, ktorým zistil úpadok dlžníka - žalovanej a povolil riešenie úpadku dlžníka oddĺžením. Žalovaná o tejto skutočnosti bez zbytočného odkladu neinformovala nielen jeho ako veriteľa, ale ani konajúci súd. Žalovaná v uvedenom insolvenčnom konaní ani neuviedla žalobcu ako veriteľa, čím celé jej konanie sa javí ako špekulatívne, čím mu zároveň spôsobila škodu vo forme trov právneho zastúpenia a trov konania. Skutočnosť o insolvenčnom konaní sama žalovaná uviedla na pojednávaní dňa 24.07.2018 a toto malo za následok zastavenie konania. Mal za to, že takéto

konanie žalovanej nemôže byť na jeho ďalšiu škodu, keď si riadne a včas právnou cestou uplatnil svoj oprávnený nárok. Žalovaná svojim konaním spôsobila zastavenie tohto konania. Žiadal, aby odvolací súd zmenil napadnutý výrok o trovách konania tak, že mu budú priznané všetky oprávnené trovy konania, vrátane trov právneho zastúpenia.

3. K podanému odvolaniu žalobcu žalovaná uviedla, že nesúhlasí s jeho odvolaním z dôvodu, že sa neprihlásil do insolvenčného konania v lehote, ktorá je stanovená zákonom, pričom podľa insolvenčného zákona jej nie je umožnené platiť žiadnemu veriteľovi popri insolvencii.

4. Krajský súd ako súd odvolací preskúmal vec podľa § 379 a § 380 ods. 1 CSP bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a dospel k záveru, že uznesenie súdu prvej inštancie je potrebné v napadnutej časti, vo výroku II. o trovách konania ako vecne správne podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdiť.

5. Podľa § 256 ods. 1 CSP, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

6. V zmysle citovaného ustanovenia má v prípade späťvzatia žaloby povinnosť nahradiť trovy konania žalobca, pretože späťvzatím procesne zaviní zastavenie konania. Iba v prípade, ak by vzal žalobu späť preto, že zo strany žalovaného došlo k správaniu, ktoré má pre žalobcu obdobné následky ako vyhovie jeho žalobe, je možné konštatovať zavinenie zastavenia konania žalovaným. Takáto situácia prichádza do úvahy typicky v prípade, keď žalovaný v priebehu konania uhradí žalované plnenie, teda vo všeobecnosti vtedy, ak pred rozhodnutím vo veci samej dobrovoľne splní žalovanú povinnosť.

7. Podľa § 255 ods. 2 CSP, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

8. Podľa čl. 4 ods. 1 CSP, ak sa právna vec nedá prejednať a rozhodnúť na základe výslovného ustanovenia tohto zákona, právna vec sa posúdi podľa ustanovenia tohto alebo iného zákona, ktoré upravuje právnú vec čo do obsahu a účelu najbližšiu posudzovanej právnej veci.

9. Odvolací súd na námietku žalobcu, že žalovaná svojim konaním zavinila zastavenie konania, a preto mu má byť priznaný nárok na náhradu trov konania konštatuje, že v prípade, ak bol na majetok žalovanej vyhlásený konkurz, nemožno pričítať zavinenie za zastavenie konania žiadnej zo strán sporu, nakoľko zavinenie je treba posudzovať výlučne z procesného hľadiska (t. j. podľa procesného výsledku), nie podľa hmotného práva, pretože by potom išlo o posudzovanie dôvodnosti nároku vo veci samej. V danej sporovej veci sa totiž jedná o okolnosť, ktorá nastala bez toho, že by niektorá zo strán sporu vyvinula procesnú aktivitu v civilnom sporovom konaní, ktorá by viedla k zastaveniu konania, čo malo za následok nepoužiteľnosť § 256 CSP. Na základe uvedeného preto odvolací súd konštatuje vecnú správnosť napadnutého výroku uznesenia, ktorým súd prvej inštancie nepriznal nárok na náhradu trov konania žiadnej zo strán sporu.

10. Z týchto dôvodov odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutom výroku II. ako vecne správne podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

11. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP tak, že žalovanej priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 % voči žalobcovi, nakoľko bola v odvolacom konaní plne úspešná. V zmysle § 262 ods. 2 CSP o výške tejto náhrady trov rozhodne súd prvej inštancie.

12. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý

rozhodoval v prvej inštancie. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).